

Montse Celdrán: “L’edatisme té conseqüències en la independència de la persona”

Dv, 14/01/2022 per Catalunya Religió

([Càritas Barcelona](#)) La primera sessió de l’any del cicle ‘Dilluns dels drets humans’ s’ha centrat en l’edatisme i les seves conseqüències en les persones grans. La sessió ha tingut lloc aquest dilluns en format presencial i telemàtic. La sessió ha estat moderada per la periodista **Milagros Pérez** i ha comptat amb la participació de **Montse Celdrán**, psicogerontòloga i membre del grup de recerca en envelliment de la Universitat de Barcelona, i **Jordi Muñoz**, advocat i president de la Comissió dels Drets de la Gent Gran de l’ICAB.

Pérez ha iniciat la seva intervenció explicant que l’edatisme és un fenomen recent, que es coneix poc, però que té un impacte creixent en les persones grans. “En èpoques anteriors, l’edat era sinònim d’experiència, d’autoritat i respecte. A partir del sorgiment de la societat industrial, el coneixement passa a dependre, en bona part, de l’ús que sàpigues fer de les noves tecnologies, cosa que acaba exclouent a una part de la població, sobretot a les persones grans”. La periodista ha dividit el període vital d’una persona en tres etapes: Una primera etapa que engloba a les persones menors de 30 anys, i que està marcada per la formació constant i per l’obtenció de noves experiències vitals. Una segona que va fins als 60, i que es caracteritza per la dedicació a la vida laboral. Finalment, una tercera etapa que va dels 60 cap endavant, i que engloba tot allò que té a veure amb la jubilació i fer-se gran. “Aquest darrer terç de la nostra vida queda discriminat. Que la nostra societat tingui un alt índex d’esperança de vida s’hauria de valorar com una victòria, però moltes vegades es ven com una catàstrofe”.

Sinergies que beneficien a joves i grans

Per la seva banda, Celdrán ha destacat que l’edatisme està caracteritzat per una sèrie d’estereotips, sentiments i conductes. “Quan parlem de persones grans ens venen al cap una sèrie de tòpics, com són que les persones grans no escolten bé,

que van a poc a poc o que no entenen les coses. Cadascú és diferent, i no podem posar a tothom en un mateix sac". Per la psicogerontòloga, la societat actual té por a envellir. Ha advertit que la manera en què es tracta a les persones grans d'ara és com possiblement "ens tractin a nosaltres quan siguem grans". "L'edatisme té conseqüències en l'autonomia i la independència de la persona, i aquestes limitacions poden acabar afectant el benestar dels més grans". Així mateix, ha fet una aposta per les polítiques intergeneracionals. "Quan englobes a joves i grans, es produeixen sinergies que beneficien a ambdós grups", ha dit. Finalment, Celdrán ha alertat que la pandèmia ha estat un factor d'aïllament de la gent gran, i que la solitud o incomunicació que moltes vegades pateixen fa que el maltractament físic o psicològic que reben resti ocult.

Seguidament, l'advocat Jordi Muñoz ha explicat que l'edatisme és la tercera causa de discriminació al món, però que malauradament no hi ha mobilitzacions ni protestes que qüestionin aquesta situació. Per Muñoz, a la societat no li agrada fer-se gran, i bona prova d'això és que només en un 3% dels anuncis publicitaris hi apareixen persones grans, quan representen el 19% de la població. També ha recordat que les persones d'edat més avançada van ser les víctimes principals de la Covid-19, ja que un 25% dels morts han estat de persones que viuen en residències. L'advocat ha acabat la seva intervenció recordant que "d'ençà que som petits rebem inputs negatius respecte a la gent gran i calen polítiques inclusives que puguin corregir aquests dèficits cap a la tercera edat".